

Praha, 27. května 1962

...

ad část soukromá: Musím se přiznat, že jsem reagoval poněkud nepřiměřeně. Bušil jsem sobě v prsa, říkáje výskavě „Pašák, pašák“. Když totiž člověk uváží těch 9 let, po nichž Ti přece jenom ještě nějaké ty nervy zbyly, které bys jinak po 14 dnech s Jakubem ztratila, tak mi to dává to nejlepší vysvědčení. Nejde ovšem jen o toto povrchní srovnání, ale o základnější rozbor. Kája ty nervy neztratila (a nemyslím, že by byla něčím zvlášť výjimečným); uváží-li se tedy, jak těžko je tudíž vyjít s Tebou, stoupám ve svých očích do ztracena.